

योएलको पुस्तक र लाओदिकेयाको सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डली - नम्बर त्रिचालीस

Jeff Pippenger

2026-02-09

संख्या त्रिचालिस

दैवीय महायाजकसँग संयुक्त भएका अस्सी मानव याजकहरूको एक प्रतीक “81” संख्या हो, जहाँ हामी Early Writings पुस्तकमा Miller’s Dream पाउँछौं। प्रकाशमा “81” मा हामी पाउँछौं कि जब एकदम अन्तिम छाप हटाइन्छ, तब स्वर्गमा आधा घण्टासम्म मौनता हुन्छ। हबकूक 2:20 ले भन्दछ कि जब परमप्रभु आफ्नो पवित्र मन्दिरमा हुनुहुन्छ, तब सारा पृथ्वी शान्त रहनुपर्छ।

अनि उहाँले सातौँ मोहोर खोल्नुहुँदा, करिब आधा घण्टासम्म स्वर्गमा मौनता छायो। प्रकाश 8:1।

सातौँ छाप हटाइने कार्य तीस दिनभित्र हुन्छ, किनकि यही अन्तिम छाप हो। ३१ डिसेम्बर, २०२३ मा, इजकिएलका हड्डीहरूले पुनरुत्थानको प्रक्रिया आरम्भ गरे। त्यसपछि ख्रीष्टले चालीस दिनसम्म शिक्षा दिन थाल्नुभयो। त्यस मितिले १८ जुलाई, २०२० को निराशापछि भएको १,२६० दिनको अन्त्यलाई चिन्हित गर्‍यो, र यूहन्नाले हामीलाई प्रकाश अध्याय ११ मा मन्दिर नाघ्नुपर्ने, तर बाहिरी चोकलाई भने छोडिदिनुपर्ने कुरा बताउँछन्। बाहिरी चोक छरपस्ट पारिने समयको अन्त्यमा समाप्त हुन्छ, किनकि यूहन्नाले हामीलाई १,२६० दिन अन्त्यजातिहरूलाई दिइएको हो, र तिनीहरू नै बाहिरी चोक हुन्, भनी बताउँछन्। नाघ्ने कार्य गर्दा, त्यो इतिहासलाई छोडिदिनुपर्छ।

जब मिलर ब्यूँझन्छन् र फोहरो कुचो बोकेको मानिसलाई देख्छन्, कोठा खाली छ, र जब उनी आफ्नो आवाज उठाउँछन्, मिलर अझै पनि उजाडस्थानमै छन्। पुनरुत्थानको इतिहासदेखि आइतबारको व्यवस्थाभन्दा ठीक अधिसम्म, ख्रीष्टले एक लाख चवालीस हजारको मन्दिर उठाइरहनुभएको छ, जसरी उहाँले 1798 देखि 1844 सम्मका छयालिस वर्षमा गर्नुभयो।

जब उहाँले शिक्षा दिन आरम्भ गर्नुहुन्छ, उहाँ आफ्नै मन्दिरमा कार्यरत हुनुहुन्छ, विशेषतः ती तीस दिनको अवधिमा। तब उहाँले आफ्ना तीन सय मिलेराइट प्रचारकहरू, अथवा गिदोनका तीन सयको उहाँकै सेनालाई शिक्षा दिनुहुँदा, अथवा उहाँले 1843 का तीन सय चार्टहरू प्रकाशित गर्नुहुँदा, स्वर्गदूतहरू तीस मिनेटसम्म मौन रहन्छन्; र उहाँले यो सबै अखमिरी रोटीको अन्त्यदेखि तुरहीहरूको सन्देशसम्मका ती तीस दिनभित्र गर्नुहुन्छ। उहाँ मिलरको कोठाको भुइँ बढारिरहनुभएको छ, तर त्यो भुइँ उहाँकै हो, त्यसैले मिलरको कोठा उहाँकै मन्दिर हो। उहाँले एक लाख चवालीस हजारमध्ये पर्नका लागि उम्मेदवारको रूपमा बोलाइएका व्यक्तिहरूका पापहरू वा तिनका नामहरू मेटाइदिने कार्यलाई पूरा गरिरहनुभएको छ।

स्वर्गरोहणभन्दा पाँच दिनअघि र न्यायभन्दा दस दिनअघि आउने तुरहीको सन्देश नै कसौटी हो। स्वर्ग आधा घण्टा मौन रहेको समयमा, अथवा ख्रीष्टले पुजारीहरूलाई शिक्षा दिनुभएको तीस दिनको अवधिमा जे हुन्छ, त्यसले तुरही, स्वर्गरोहण र न्यायका तीन चरणहरूमा छाप लगाउँदा पहिले नै दुई वर्ग उत्पन्न गरिसकेको हुन्छ। यो देख्न सरल छ।

यदि तपाईं त्यस बिन्दुमा पुग्नुहुन्छ जहाँ तपाईंले तुरहीको सन्देश सुनाउनुपर्ने हुन्छ, र त्यस सन्देशलाई सुनाउन इन्कार गर्नुहुन्छ—तपाईं असफल हुनुहुन्छ।

‘तुरही, आरोहण र न्याय’का तीन चरणहरू एकै मार्गचिह्नका तीन चरण हुन्, जसरी इतिहासको आरम्भमा एक मार्गचिह्न ‘मृत्यु, गाडिनु र पुनरुत्थान’द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। अन्त्यको तीन-चरणीय परीक्षा त्यही निर्णायक परीक्षा हो, जसले पेन्टेकोस्टल आइतवार कानूनलाई पाँच दिनले अघि गर्छ।

पुनरुत्थानको पाँच दिनपछि अखमिरी रोटीको पर्वको अन्त्य आइपुग्यो, र त्यो पवित्र सभा 2024 को पहिलो तथा आधारभूत परीक्षालाई चिह्नित गर्दछ। के तपाईं स्वर्गको रोटी खाने हुनुहुन्छ, वा मानवीय तर्कको रोटी? त्यो परीक्षा 2024 मा आइपुग्यो, र त्यसको पूर्वछायौं आदम र हव्वा, निम्रोद, हारून, यारोबाम, कोरह र उसका विद्रोहीहरू, मिलेराइट इतिहासका प्रोटेस्टेन्टहरू, जोन हार्वी केलॉगको अल्फा विद्रोह, 1888 को विद्रोह, र निस्सन्देह 9/11 को विद्रोहका आधारभूत विद्रोहहरूद्वारा देखाइएको थियो। कैनको आधारभूत विद्रोहले, यी समस्त आधारभूत विद्रोहहरूको शृङ्खलाभरि, आफ्नै भाइप्रतिको डाहको प्रश्नलाई व्यक्त गर्दछ।

आधारभूत विद्रोहका सबै उदाहरणहरू परमेश्वरविरुद्धका विद्रोह हुन्, तर केही—जस्तै 1888 का विद्रोहीहरू, र कोरहका विद्रोहीहरू—मा यो तथ्य पनि समावेश हुन्छ कि चुनिएको सन्देशवाहक परीक्षाको एक अंश हुन्छ। Daniel 11:14 मा दर्शनलाई स्थापित गर्ने सत्ता रोम हो भन्ने Miller को पहिचानलाई अस्वीकार गर्नु भनेको सन्देश र सन्देशवाहक दुवैलाई अस्वीकार गर्नु हो। यो परीक्षा आधारभूत छ, किनकि पद चौधका लुटेराहरूलाई रोम भनेर केवल Father Miller ले मात्र होइन, Miller का पुत्रले पनि पहिचान गरेका थिए।

२०२३ डिसेम्बर ३१ को भएको पुनरुत्थानको पाँच दिनपछि, मिलरको तयारीसम्बन्धी शिक्षण सेवकाइलाई यूहन्नापछि आउनुहुने एक जनाले आफ्नो अधीनमा लिनुभयो। तीस दिनसम्म मन्दिरका आराधकहरूलाई ख्रीष्टद्वारा “आमनेसामने” विशेष शिक्षा दिइने थियो। त्यो तयारी ८० जनाको एक पूजाहारी समूहलाई तयार पार्नका लागि थियो, ताकि तिनीहरूले तुरहीहरूको चाडको चेतावनी सन्देश घोषणा गरून्।

तीस दिनको त्यो तयारी प्रारम्भमा रहेको आधारभूत पहिलो परीक्षाबाट र अन्त्यमा रहेको दोस्रो मन्दिर-परीक्षाबाट बनेको हुन्छ। दोस्रो मन्दिर-परीक्षा तुरहीहरू फुक्नुअघि नै सम्पन्न हुन्छ, र त्यसैले यो विवरण मिलरको सपनामा ख्रीष्टले गहनाहरू सन्दुकभित्र हालिदिनुभएको बेला प्रतिरूपित गरिएको छ। उहाँले यसो गरिसक्नुभएपछि मात्र, उहाँले मिलरलाई “आऊ र हेर” भनी निम्तो दिनुहुन्छ। तुरहीको चेतावनीदेखि न्यायतर्फको आरोहणसम्म, आइतबारको व्यवस्थाभन्दा अघि नै झण्डा उठाइन्छ। मिलरलाई “आऊ र हेर” भनी बोलाइनुभन्दा पहिले नै सबै गहनाहरू मन्दिरभित्र हुन्छन्, र जब ती दुई साक्षीहरू बादलहरूमा उठाइन्छन्, तब तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई देख्छन्।

२०२० मा असफल भएको इस्लामबाट हुने आक्रमणसम्बन्धी तिनीहरूको भविष्यवाणीलाई, स्नोको सत्य मध्यरात्रिको पुकारझैं, सच्याइएपछि पुनः दोहोर्याइनेछ। मिलरसँग एउटा बुझाइ थियो जसलाई उनले मध्यरात्रिको पुकार भनेर पहिचान गरे, तर स्यामुएल स्नोले मिलरको मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशलाई सच्याए, र यही कारणले मिलेराइट इतिहासमा स्नोको मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशलाई “सत्य” मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश भनिन्छ। मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश एउटा यस्तो सन्देश हो, जुन सच्याइएको छ, र त्यसै सच्याइद्वारा सामर्थ्यवान् बनाइएको छ।

“निराश भएकाहरूले धर्मशास्त्रहरूबाट देखे कि तिनीहरू विलम्बको समयमै थिए, र तिनीहरूले दर्शनको पूर्तिलाई धैर्यपूर्वक प्रतीक्षा गर्नुपर्थ्यो। जुन उही प्रमाणले तिनीहरूलाई 1843 मा आफ्ना प्रभुको प्रतीक्षा गर्न लगायो, त्यसैले तिनीहरूलाई 1844 मा उहाँको आशा गर्न पनि प्रेरित गर्‍यो।” Early Writings, 247.

यो घटना 1840 देखि 1844 सम्मको अवधिको अन्त्यमा भयो, र यसको आरम्भमा पनि भयो। जोसिया लिचले 1840 मा इस्लामको एक परिपूर्तिको भविष्यवाणी गरेका थिए। उनले आफ्नो भविष्यवाणी 1838 मा सार्वजनिक अभिलेखमा राखे, र त्यसपछि अगस्त 11, 1840 भन्दा दस दिनअघि त्यसलाई सच्याए। सच्याइएको भविष्यवाणीको परिपूर्तिले पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशलाई सामर्थ्य प्रदान गर्‍यो। दोस्रो सन्देशलाई मध्यरात्रिको पुकारको सच्याइएको सन्देशद्वारा सामर्थ्य प्रदान गरियो। एउटै इतिहासका दुई साक्षीहरू, जो एक अल्फा साक्षी र एक ओमेगा साक्षी हुन्। तिनीहरू मिलेर अधिल्लो सन्देशको सच्याइमा आधारित सन्देशको सामर्थ्यप्रदानलाई पहिचान गराउँछन्।

अल्फाले इस्लामसम्बन्धी एक भविष्यवाणीलाई चिन्हित गर्दछ र ओमेगाले बन्द ढोकासम्बन्धी एक भविष्यवाणीलाई चिन्हित गर्दछ। पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, 1840 मा इस्लाम र 1844 मा बन्द ढोकाले, इस्लाम र बन्द ढोकालाई मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशको रूपमा चिन्हित गर्दछ। सन्देशको प्रारम्भमा इस्लाम छोडिन्छ, जसरी ख्रीष्टको विजयी

प्रवेशमा भयो। त्यस बिन्दुमा, दस कन्याको दृष्टान्तमा ढोका बन्द गरिन्छ, जसरी परमेश्वरको घरानामाथिको न्यायमा ढोका बन्द गरिन्छ। सन्देशको निष्कर्षमा, संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि ढोका बन्द गरिँदा इस्लामले फेरि प्रहार गर्दछ।

यो हेर्नु अत्यन्त महत्त्वपूर्ण छ कि लेवीयव्यवस्था तेइसद्वारा प्रस्तुत गरिएको रेखाले आरम्भमा निस्तार-चाडका तीन चरणहरू र अन्त्यमा पूजाहारीहरूका तीन चरणहरूलाई चिन्हित गर्दछ। पूजाहारीहरूलाई आइतबारको व्यवस्थाको समयमा भेटीको रूपमा उचालिन्छ, तर त्यस घटनाभन्दा पहिले तिनीहरू शुद्ध पारिन्छन्। जब तिनीहरू उचालिन्छन्, तिनीहरू नै ध्वजचिन्ह हुन्छन्, र जब ख्रीष्टलाई रेखाको आरम्भमा रहेका ती तीन चरणहरूमा उचालियो, उहाँले सारा संसारलाई आफूतर्फ तान्नुभयो। एक लाख चवालीस हजार जनाको उचालिनु त्यो रेखाको अन्त्य हो, जसको आरम्भ ख्रीष्टको उचालिनुबाट भएको थियो। आरम्भ र अन्त्य दुवैमा तीन चरणहरू भएको एउटा मार्गचिन्ह चिन्हित गरिएको छ।

आरम्भमा तीन चरणहरू छन्, जसको पछि पाँच दिनहरू आउँछन्; र अन्त्यमा पनि तीन चरणहरू छन्, जसको पछि पाँच दिनहरू आउँछन्। त्यस बिन्दुदेखि कथा ठूलो भीडको विषयमा हुन्छ, किनकि पुरोहितत्व एक लाख चवालीस हजारका लागि ध्वजचिह्नको रूपमा स्थापित भइसकेको छ। झुपडीहरूको सात दिनको पर्व अन्यजातिहरूका लागि एक अवधि हो। यदि हामीले आइतबारको व्यवस्थाबाट सुरु हुने अन्यजातिहरूको समयलाई अलग राख्यौं, र २०२३ मा अन्त्य भएका साढे तीन दिनलाई पनि अलग राख्यौं भने, डिसेम्बर ३१, २०२३ देखि छिट्टै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था सम्मको पेन्टेकोस्टीय ऋतुका पचास दिनभित्र एक लाख चवालीस हजारको मन्दिर प्रतिनिधित्व गरिएको देखिन्छ।

कुमारीहरूका लागि पुनरुत्थानदेखि पाँच दिन, त्यसपछि याजकहरूका लागि तीस दिन। त्यसपछि कुमारीहरूबाट तुरहीको सन्देशका पाँच दिन, जो चालीस दिन पूरा हुँदा तिनीहरूको स्वर्गारोहणमा अन्त हुन्छ, त्यसपछि न्यायसम्मका पाँच दिन, त्यसपछि आइतबारको व्यवस्थासम्मका पाँच दिन। कुमारीहरूको प्रतीकको रूपमा, “५” संख्याले एक लाख चौवालीस हजारका पदचिह्नहरू प्रस्तुत गर्दछ, जो कुमारीहरू हुन् र जो याजकहरू पनि हुन्।

शिक्षणका ती तीस दिनहरूको अवधिमा अन्तिम तथा सातौँ छाप हटाइन्छ, र त्यही अवधिमा मिलरले रत्नहरू पुनःस्थापित हुँदै गरेको देख्छन्। “आऊ र हेर” पहिलो चार छापहरूमा आधारित एउटा प्रतीक हो; त्यसैले जब सातौँ छाप खोलियो, मिलरलाई “आऊ र हेर” भनियो, तर स्वर्गका स्वर्गदूतहरू सबै मौनतामा केवल हेरिरहे। मिलरको सपना रत्नहरूको छाप लगाइने कार्यलाई चिन्हित गरिरहेको छ, जो एक लाख चवालीस हजार हुन्, साथै ती रत्नहरूलाई पनि चिन्हित गरिरहेको छ, जो मध्यरातको पुकारको सन्देश हुन्। त्यस सन्देशले कुमारीहरूलाई त्यो शक्ति प्रदान गर्दछ, जसद्वारा छाप लगाइने कार्य सम्पन्न हुन्छ, र फोहर ब्रस गर्ने मानिसले दुवै—दूतहरू र सन्देश—माथि नियन्त्रण राख्नुहुने एक जनालाई चिन्हित गर्दछ।

२०२४ ले आधारभूत परीक्षालाई प्रतिनिधित्व गर्छ, र अब २०२६ मा मन्दिरको परीक्षा आइपुगेको छ। हामी अहिले त्यो तीस-दिने अवधिमा छौं, जहाँ ख्रीष्टले शिक्षा दिँदै हुनुहुन्छ, र यस तथ्यलाई नचिन्नु घातक हुन्छ।

सन्देश र सन्देशवाहकलाई चिन्नु रोमले दर्शनलाई स्थापित गरेकोद्वारा प्रतिनिधित्व गरिने आधारभूत परीक्षाको एक पक्ष थियो, र एलियाह र आहाबको कथाको पनि एक पक्ष हो।

यहूदाका राजा आसा का अठतीसौँ वर्षमा ओम्रीका छोरा अहाबले इस्राएलमाथि राज्य गर्न थाले; र ओम्रीका छोरा अहाबले सामरियामा इस्राएलमाथि बाइस वर्ष राज्य गरे। ओम्रीका छोरा अहाबले आफ्ना अधिका सबैभन्दा बढ्ता परमप्रभुको दृष्टिमा दुष्ट काम गरे। अनि यस्तो भयो कि, नबातका छोरा यारोबामका पापहरूमा हिँड्नु उसलाई तुच्छ कुरा भएझैं, उनले सीदोनियाहरूका राजा एत्बालकी छोरी ईजेबेललाई पत्नी बनाए, र गएर बालको सेवा गरे, र उसको पूजा गरे। अनि उनले सामरियामा आफूले बनाएको बालको मन्दिरमा बालका निम्ति एउटा वेदी खडा गरे। अहाबले एउटा अशेरा पनि बनाए; र अहाबले आफूभन्दा अधिका इस्राएलका सबै राजाहरूले भन्दा बढ्ता इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वरलाई क्रोधित तुल्याए। उनका दिनहरूमा बेतेलवासी हीएलले यरीहोको

पुनर्निर्माण गन्यो: त्यसको जग उसले आफ्ना जेठा छोरा अबीरामको मूल्यमा बसाल्यो, र त्यसका ढोकाहरू आफ्ना कान्छा छोरा सेगूबको मूल्यमा ठड्यायो, परमप्रभुले नूनका छोरा यहोशूको माध्यमद्वारा बोल्नुभएको वचनअनुसार। अनि गिलादका बासिन्दाहरूमध्येका तिश्बी एलियाहले अहाबलाई भने, “इस्त्राएलका परमप्रभु परमेश्वर, जसको सामु म उभिएको छु, उहाँ जीवित हुनुहुन्छ; मेरा वचनअनुसार नभएसम्म यी वर्षहरूमा न त शीत पर्नेछ, न वर्षा हुनेछ।” १ राजा १६:२९-१७:१।

आहाबसँग सम्बन्धित सङ्ख्याहरूले यस खण्डको सन्दर्भमा थप अर्थ दिन्छन्। “अठतीस” ले “उठ खडा हुनु” जनाउँछ। इस्त्राएललाई अठतीसौँ वर्षमा “उठ” भनी प्रतिज्ञात देशमा प्रवेश गर्न आज्ञा गरिएको थियो।

“अब उठो,” मैले भनें, “र जेरेद खोल्सो पार गर।” तब हामीले जेरेद खोल्सो पार गर्यौं। कादेशबर्नियाबाट निस्केर जेरेद खोल्सो पार गरीपुग्दासम्मको समय अठतीस वर्ष भयो; जबसम्म युद्धका सबै पुस्ताका पुरुषहरू सेनाको बीचबाट नाश भएनन्, जसरी परमप्रभुले तिनीहरूलाई शपथ गर्नुभएको थियो। व्यवस्था २:१३, १४।

येशूले अठतीस वर्षदेखि अशक्त रहेको मानिसलाई “उठ” भनेर भन्नुहुँदा निको पार्नुभयो।

त्यहाँ एक जना मानिस थियो, जो अठतीस वर्षदेखि रोगले ग्रसित थियो। जब येशूले उसलाई पल्टिरहेको देख्नुभयो, र ऊ यस अवस्थामै धेरै समयदेखि रहेको छ भन्ने जान्नुभयो, तब उहाँले उसलाई भन्नुभयो, “के तिमी निको हुन चाहन्छौ?” अशक्त मानिसले उहाँलाई जवाफ दियो, “महाशय, पानी हलचल हुँदा मलाई कुण्डमा झारिदिने कोही मानिस मसँग छैन; तर म जाँदै गर्दा अर्केले मभन्दा अघि ओर्लेर जान्छ।” येशूले उसलाई भन्नुभयो, “उठ, आफ्नो ओछ्यान उठाऊ, र हिँड।” अनि तुरुन्तै त्यो मानिस निको भयो, आफ्नो ओछ्यान उठायो, र हिँड्न लाग्यो; र त्यही दिन शबाथ थियो। यूहन्ना ५:५-९।

जोशिया लिचले सन् १८३८ मा एउटा भविष्यवाणी गरे, जसलाई उनले सन् १८४० मा अझ परिष्कृत गरे। व्यवस्थाविवरणमा मोशाले उल्लेख गरेको अठतीसौँ वर्ष, चालीसौँ वर्ष पनि थियो। जोशिया लिचको दुई-चरणीय प्रक्रियाले उनका हमनाम राजा जोशियाको दुई-चरणीय पुनरुत्थानसँग समानता राख्यो। ३८ र ४० का संख्याहरू एक-अर्कासँगको सम्बन्धमा उठाइने कुराको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जुन त्यही हो जो दुई साक्षीहरूलाई बादलहरूमा उठाउँदा हुन्छ।

लिचसँग, दोस्रो धिक्कारको इस्लामको सन्देशद्वारा उचालिनु सम्पन्न भयो। ख्रीष्टको स्वर्गारोहणद्वारा चिन्हित गरिएको उचालिनु इस्लामको तुरही-सन्देशपछि आउँछ। तुरही, स्वर्गारोहण र न्यायका वेमार्कका ती पहिलो दुई चरण लिचद्वारा प्रकाररूपमा देखाइए, जसका दुई चरणहरू राजा जोशियाको दुई-चरणीय जागरण र सुधारद्वारा प्रकाररूपमा देखाइएका थिए। व्यवस्थाविवरणमा आज्ञा उठेर प्रतिज्ञात देशमा जानु थियो, र आइतबारको व्यवस्थाको समयमा झण्डा उचालिनु उही प्रतिज्ञा हो।

आहाबले बाइस वर्षसम्म राज्य गन्यो; यसरी उसले त्यस अवधिमा राज्य गर्छ जब दिव्यता मानवतासँग संयुक्त हुन्छ, जुन तुरहीको सन्देशअघि आउने तीस दिनको अवधि हो। आहाब ट्रम्प हो, जसले अत्यन्त निकट भविष्यमा ईजेबेलसँग विवाह गर्नेछ। ट्रम्पको अवधिमा, केवल एलियासँग वर्षाको सन्देश छ। यो तथ्य आधारभूत छ, किनकि एक सय चवालीस हजारको आन्दोलन भनेको “लाइन अपोन लाइन” को पद्धतिको आन्दोलन हो; र त्यो पद्धति यस आधारभूत सत्यमा आधारित छ कि एक सय चवालीस हजारको सुधार आन्दोलन पवित्र इतिहासको प्रत्येक सुधार आन्दोलनद्वारा पूर्वछायांकित गरिएको छ। ती प्रत्येक आन्दोलनमा नेताहरू परीक्षाको प्रक्रियाको भाग थिए। हरेक पटक।

आहाब यारोबामदेखि सातौँ राजा हो, र आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी सङ्कटको समयमा आहाबले राज्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ भनी हामीले बारम्बार देखाएका छौं। १८६३ मा लाओडिसियाली सेभेन्थ-डे एडभेन्टेस्ट मण्डलीले यरीहोको पुनर्निर्माण गन्यो, जसको मूल्यस्वरूप ह्वाइट दम्पतीले आफ्ना जेठा र कान्छा छोराहरू गुमाए, र यसले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा यरीहोको प्रतिरूप प्रस्तुत गन्यो भनी हामीले देखाएका छौं। १८६३ ले आइतबारको

व्यवस्थाको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ।

यो खण्ड प्रतीकवादले परिपूर्ण छ, जसले त्यस अवधिलाई एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समयको रूपमा चिह्नित गर्दछ; र त्यस समयावधिमा हबक्कूको 1843 को तालिकामा स्थापित गरिएको सत्यसम्बन्धी मिलरको बुझाइलाई अस्वीकार गर्नु आधारभूत विद्रोह हो, जसमा कोरहका विद्रोहीहरू र 1888 का विद्रोहीहरूले गरेको उही बहानाअन्तर्गत परमेश्वरले चुन्नुभएको सन्देशवाहकको अवहेलना पनि समावेश छ, जसले “सम्पूर्ण मण्डली पवित्र छ” भनी दाबी गरेका थिए।

हामी अहिले मन्दिरको परीक्षामा छौं, जब आकाशका झ्यालहरू एक व्यवस्थात्मक ढोकासँगै खोलिन्छन्। त्यो व्यवस्थात्मक ढोकाले लाओडिसियाका पूजाहारीहरूबाट फिलाडेल्फियाका पूजाहारीहरूतर्फको संक्रमणलाई चिह्नित गर्दछ। यसले मिलरको स्वप्नका नक्कली र साँचो रत्नहरूको पृथक्करणलाई चिह्नित गर्दछ। ती झ्यालहरूले श्राप वा आशिष् जनाउँछन्। मलाकी अध्याय ३ ले परीक्षालाई फर्किआउने कुरामाथि आधारित ठहराउँछ। मिलरको स्वप्नले पूजाहारीत्व र सन्देश दुवैको पुनर्स्थापनामाथि जोड दिन्छ। प्रकाश अध्याय १९ ले इस्लामसम्बन्धी तुरही सन्देशको भविष्यवाणी पूरा हुँदा उठाइने प्रभुको सेनालाई चिनाउँछ।

तुरहीको सन्देशको लिट्मस परीक्षणभन्दा अघि आउने परीक्षण दोस्रो हो, र त्यो मन्दिरको परीक्षण हो। मिलरको सपना एक प्रकारको दोहोरोपन उत्पन्न गर्दछ, जुन सधैं दोस्रो परीक्षणसँग सम्बन्धित हुन्छ, किनकि मिलरको सपनाले रत्नहरूलाई सन्देशहरू र सन्देशवाहकहरू दुवैका रूपमा प्रयोग गर्दछ। मन्दिरको परीक्षणले पछिल्लो वर्षाको line upon line पद्धतिको प्रयोगलाई समेट्दछ। यसले सन्देशहरूलाई समरेखित गर्न पुजारीहरूले भविष्यवाणीका विभिन्न रेखाहरूमा मन्दिरलाई देख्नुपर्ने माग गर्दछ। dirt brush man को ठूलो बाकस एक लाख चवालीस हजारको मन्दिर हो, र मलाकीको भण्डारगृह पनि त्यही हो। मन्दिरका साजसज्जाको केन्द्रबिन्दु करारको सन्दूक हो, जसतर्फ आच्छादित करूबहरू निरन्तर दृष्टि लगाइरहन्छन्, यसरी सबै पवित्र प्राणीहरूको केन्द्रित ध्यानलाई जोड दिँदै। यस इतिहासका पवित्र जनहरूले मन्दिरतर्फ हेर्नु र सन्दूकभित्र दृष्टि गाड्नु आवश्यक छ।

एक लाख चवालीस हजारको मन्दिर लेवीयव्यवस्था तेइसको विषय हो, र यसले एउटा ऐतिहासिक रेखा प्रस्तुत गर्दछ, जुन ख्रीष्टको समयमा सिस्टर ह्वाइटले “पेन्तेकोस्तको ऋतु” भन्नुभएअनुसार पूरा भयो। पुनरुत्थानदेखि पेन्तेकोस्तसम्म, अथवा 31 डिसेम्बर, 2023 देखि सन्डे लसम्म, लेवीयव्यवस्था तेइसको भविष्यसूचक रेखाले एक लाख चवालीस हजारको मन्दिरलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यो इतिहास तीन चरणको एउटा संकेतचिह्नबाट आरम्भ हुन्छ, जसको पछि पाँच दिन आउँछन्, र यो तीन चरणको एउटा संकेतचिह्नद्वारा अन्त हुन्छ, जसको पछि पाँच दिन आउँछन्। अल्फा र ओमेगा इतिहासहरूको बीचमा याजकहरूलाई छाप लगाइने तीस दिन छन्। त्यो समग्र रेखा सातौँ-दिनको विश्रामदिनबाट आरम्भ हुन्छ र सातौँ-वर्षको विश्रामदिनमा अन्त हुन्छ। यस स्तरमा एक लाख चवालीस हजारको मन्दिर त्यो सन्दूक हो, जसले 8 प्राणहरूलाई नयाँ बनाइने पृथ्वीमा लैजानेछ, र यो करारको सन्दूक पनि हो, जसलाई दुई स्वर्गदूतहरूले छायाङ्कित गर्छन्, ठीक त्यसरी नै जसरी दुई विश्रामदिनहरूले “पेन्तेकोस्तको ऋतु” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको एक लाख चवालीस हजारको याजकीय मन्दिरलाई छायाङ्कित गर्छन्।

लेवीयव्यवस्था अध्याय तेइस ख्रीष्टको पुनरुत्थानमा आरम्भ भई पचास दिनपछि पेन्तेकोस्तको दिनसम्म निरन्तर चलेको पेन्तेकोस्तीय ऋतुको अन्तिम प्रकटीकरणको समयमा एक लाख चवालीस हजारको पूजाहारीत्वको विषयमा हो। पेन्तेकोस्तीय ऋतु तब स्थापित हुन्छ, जब लेवीयव्यवस्था अध्याय तेइसका पहिलो बाइस पदहरूलाई अन्तिम बाइस पदहरूसँग समरेखित गरिन्छ। विलियम मिलरको सपनाले परमेश्वरको वचनका रत्नहरू सन्देश पनि हुन् र सन्देशवाहकहरू पनि हुन् भनेर पहिचान गराउँछ।

“मैले अनुभव प्राप्त गर्ने बहुमूल्य अवसरहरू पाएको छु। मैले पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूमा अनुभव पाएको छु। स्वर्गदूतहरूलाई आकाशको मध्यभागमा उडिरहेका, संसारलाई चेतावनीको सन्देश घोषणा गरिरहेका, र यस पृथ्वीको इतिहासका अन्तिम दिनहरूमा जीवित मानिसहरूमाथि प्रत्यक्ष प्रभाव पारिरहेका रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। कसैले पनि यी स्वर्गदूतहरूको स्वर सुन्दैन, किनकि तिनीहरू स्वर्गको ब्रह्माण्डसँग

सामञ्जस्यमा कार्य गरिरहेका परमेश्वरका मानिसहरूको प्रतिनिधित्व गर्ने प्रतीक हुन्। परमेश्वरको आत्माद्वारा ज्योति प्राप्त गरेका, र सत्यद्वारा पवित्र बनाइएका पुरुषहरू र स्त्रीहरूले यी तीनवटै सन्देशहरूलाई तिनको क्रमअनुसार घोषणा गर्छन्।” Life Sketches, 429.

स्वर्गदूतहरू त्यस स्वर्गदूतद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको सन्देश घोषणा गर्ने परमेश्वरका जनहरूको प्रतीक हुन्।

“समय छोटो छ। पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरू नै संसारलाई दिइनुपर्ने सन्देशहरू हुन्। हामी यी तीन स्वर्गदूतहरूको आवाज शाब्दिक रूपमा सुन्दैनौं, तर प्रकाशको पुस्तकमा यी स्वर्गदूतहरूले त्यस्ता मानिसहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जो पृथ्वीमा हुनेछन् र यी सन्देशहरू दिनेछन्।

“यूहन्नाले ‘अर्को एक स्वर्गदूत स्वर्गबाट ओर्लेर आएको देखे, जससँग ठूलो अधिकार थियो; र सारा पृथ्वी उसको महिमाले उज्यालो भयो।’ प्रकाश १८:१। त्यो कार्य भनेको परमेश्वरका जनहरूको स्वर हो, जसले संसारलाई चेतावनीको सन्देश घोषणा गर्दछ।” The 1888 Materials, 926.

स्वर्गदूतहरूले ती मानिसहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन् जसले स्वर्गदूतहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका सन्देशहरू दिन्छन्। विलियम मिलरलाई अगमवाणीय रूपमा अनेकौं अनुप्रयोगहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। ती अनुप्रयोगहरूमध्ये एक यो हो कि, उनले घोषणा गर्न अगुवाइ पाएका पहिलो र अन्तिम समयसम्बन्धी अगमवाणीहरूद्वारा मिलरलाई प्रतिनिधित्व गरिएको छ। सन् १७९८ मा समाप्त भएको सात समय, अर्थात् २,५२० वर्ष, मिलरको अल्फा-आविष्कार थियो, र २२ अक्टोबर १८४४ मा २,३०० साँझहरू र बिहानहरूको अन्त्यमा भएको पवित्रस्थानको शुद्धीकरण मिलरको ओमेगा-आविष्कार थियो। मिलराइट इतिहास सन् १७९८ देखि १८४४ सम्म प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र यद्यपि त्यो पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतहरूको इतिहास थियो, त्यसलाई त्यस इतिहासका दूतको नामद्वारा चिनिन्छ। मिलराइट इतिहासले मिलर पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतहरूको सन्देश घोषणा गर्ने “आवाज” थिए भन्ने पहिचान गराउँछ, र पहिलो स्वर्गदूतले २२ अक्टोबर १८४४ मा न्यायको आरम्भको घोषणा गर्‍यो, तथा पहिलो स्वर्गदूत अन्तको समयमा, अर्थात् सन् १७९८ मा, इस्राएलको राज्यको “सात समय” सम्मको छरिनुको समाप्तिमा आइपुग्यो। मिलर २,५२०-वर्षीय अगमवाणी र २,३००-वर्षीय अगमवाणी दुवैका प्रतीक हुन्।

१७९८ को पहिलो समयचिह्नले २२ अक्टोबर, १८४४ मा २,३०० वर्ष समाप्त हुँदा न्यायकार्य आरम्भ हुनेछ भनी घोषणा गर्‍यो। त्यसपछि प्रभुले सातौँ-दिनको विश्रामदिनको ज्योति प्रकट गर्नुभयो, र उहाँको अभिप्राय काम समाप्त गर्ने थियो; त्यसैले उहाँले १८५६ मा सात समयसम्बन्धी अझ थप ज्योति प्रकट गर्न प्रयास गर्नुभयो, तर विश्वासको सट्टा विद्रोह प्रकट भयो। सात समय मिलेराइट इतिहासको अल्फा हो, र २,३०० यसको ओमेगा हो।

सात काललाई सातौँ-वर्षको सब्बाथद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ र २,३०० लाई सातौँ-दिनको सब्बाथद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। मिलेराइट इतिहास १७९८ र १८४४ द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र १७९८ ले सात काललाई प्रतिनिधित्व गर्दछ भने १८४४ ले २,३०० वर्षलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। ती दुई सब्बाथहरू लेवीय २३ मा प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहासका पुस्तक-अन्तहरू हुन्। ती दुई सब्बाथहरूले दुई सन्देशहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले एक सन्देश बनाउँछन्। ती दुई सन्देशहरूले मिलेराइटहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, किनकि सन्देशहरूको घोषणा गर्ने मानिसहरूले सन्देशको प्रतीक हुने स्वर्गदूतहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। १७९८ मा पहिलो स्वर्गदूत आइपुग्यो र १८४४ मा तेस्रो स्वर्गदूत आइपुग्यो।

लेवीयव्यवस्था अध्याय तेइसमा सातवटा पर्वहरू र सातवटा पवित्र सभाहरू छन्, यद्यपि प्रत्येक पर्व पवित्र सभा हुँदैन र यसको विपरीत पनि त्यस्तै हो। सबै पर्वहरू पहिलो र अन्तिम पवित्र सभाबीच पर्छन्, जो आरम्भमा सातौँ-दिनको सब्बाथ र अन्त्यमा सातौँ-वर्षको सब्बाथ हुन्। पर्वहरूको इतिहास ती दुई सब्बाथहरूले घेरिएको छ, जसले विलियम मिलर र मिलेराइटहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

लेवीयव्यवस्था तेइसका प्रथम बाइस पद र अन्तिम बाइस पदलाई जब एकसाथ मिलाइन्छ, तब पिन्तेकुस्तको समयावधि चिनिन्छ। पङ्क्तिहरूलाई एकत्रित गरेर स्थापित गरिएको संरचना पूर्णतया दैवीय छ। उक्त संरचनाको

पिन्तेकुस्तीय समयावधिले तीन स्वर्गदूतका तीन चरणहरूलाई स्पष्ट रूपमा चित्रण गर्दछ। यसले “सत्य” को हस्ताक्षर वहन गर्दछ। यसले अल्फा र ओमेगाको हस्ताक्षर वहन गर्दछ। यसले पाल्मोनीको हस्ताक्षर वहन गर्दछ। यसले एक विद्यार्थीलाई परमपवित्र स्थानको ठीक हृदयसम्म पुऱ्याउँछ। यसले एक लाख चौवालिस हजारको मन्दिरलाई पहिचान गर्दछ। यो नयाँ बनाइएको पृथ्वीसम्म फैलिन्छ।

लेवीयव्यवस्था तेइसको यो सत्य अहिले लिटमस तथा तेस्रो परीक्षाभन्दा अघि आउने मन्दिर-परिक्षासँग सम्बन्धित रूपमा अनमुद्रित हुँदछ। तेस्रो स्वर्गदूत 1844 मा आयो, अनि फेरि 9/11 मा, र त्यसपछि फेरि 2023 मा। जब तेस्रो स्वर्गदूत 1844 मा आयो, तब विश्वासयोगीहरूले विश्वासद्वारा खीष्टलाई पछ्याउँदै परमपवित्र स्थानभित्र प्रवेश गर्नुपर्ने थियो। लेवीयव्यवस्था तेइस परमपवित्र स्थानतर्फको मार्ग हो र यसले मन्दिर-परिक्षाको एक तत्त्वलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। यूहन्नालाई मन्दिरको नाप लिन, र त्यहाँ आराधना गर्नेहरूलाई पनि नाप लिन भनिएको थियो।

मिलरको कास्केट मन्दिर हो, र त्यसभित्रका रत्नहरू आराधकहरू हुन्। मलाकीको भण्डारगृह मन्दिर हो, र त्यसभित्रका दशांशहरू आराधकहरू हुन्। लेवीय अध्याय तेईसको “लाइन अपोन लाइन” अनुप्रयोगमा प्रस्तुत गरिएको पेन्तिकोस्तको ऋतु एक लाख चवालीस हजारको मन्दिरलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। अझ प्रत्यक्ष रूपमा, यसले करारको सन्दूकलाई चित्रित गर्दछ, जहाँ आच्छादन गर्ने करूबहरू दस आज्ञाहरू, कोपिला फालेको हारूनको लट्टी, र मन्नाको सुनको भाँडातर्फ हेर्दै छन्।

छोप्रे करूबहरू स्वर्गदूतहरू हुन्, र स्वर्गदूतहरूले सन्देश तथा सन्देशवाहकलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। लेवीयव्यवस्था तेइसको अल्फा सन्देश भएको सन्देश सातौँ-दिनको विश्रामदिन हो, र ओमेगा सन्देश सातौँ-वर्षको विश्रामदिन हो। दुवै सन्देशहरू हुन्, र तिनीहरू विलियम मिलर तथा मिलरवादीहरूको अल्फा र ओमेगा सन्देशहरू पनि हुन्; “सात समय”-को परिपूर्तिसहित, 1798 मा, सातौँ-वर्षको विश्रामदिनको एउटा प्रतीक, र 1844 मा, परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई महापवित्र स्थानभित्र डोऱ्याउनुभयो, जहाँ तिनीहरूले सातौँ-दिनको विश्रामदिन पत्ता लगाए। ती दुई विश्रामदिनहरू लेवीयव्यवस्था तेइसका पहिलो र अन्तिम पवित्र सभाहरू हुन्, र पेन्टेकोस्तीय ऋतु तिनीहरू दुवैको बीचमा अवस्थित छ, जसरी सन्दूक ती दुई छोप्रे करूबहरूको बीचमा अवस्थित थियो।

मन्दिरको नाप लिइनु छ, र यसमा जातिहरूलाई दिइएको बाहिरी आँगनलाई छाड्नु पनि समावेश छ। आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी न्यायको समयमा परमेश्वरको घरमाथिको न्याय समाप्त हुन्छ, र जातिहरूमाथिको न्याय आरम्भ हुन्छ। जातिहरूका समयहरू सन् 1798 मा, 1,260 वर्षको अन्त्यमा, र साढे तीन दिनको अन्त्यमा (1,260 को प्रतीक) समाप्त भए, र यूहन्नालाई बाहिरी आँगन छाड्न भनिएको थियो।

मलाई लट्टीजस्तो एउटा नाप्रे नर्कट दिइयो; अनि स्वर्गदूत उभिएर यसो भने, “उठ, र परमेश्वरको मन्दिर, वेदी, र त्यहाँ आराधना गर्नेहरूलाई नाप। तर मन्दिरबाहिरको प्राङ्गणचाहिँ छोडिदे, त्यसलाई ननाप; किनकि त्यो अन्यजातिहरूलाई दिइएको छ; अनि तिनीहरूले पवित्र नगरलाई बयालीस महिनासम्म खुट्टामुनि कुल्चनेछन्।” प्रकाश 11:1, 2

आँगनलाई छोडिनु पर्ने थियो, किनकि त्यो अन्यजातिहरूलाई दिइएको थियो, र तिनीहरूले त्यसलाई साढे तीन दिन, अथवा बयालीस महिनासम्म पैतालामुनि कुल्चे।

र तिनीहरू तरवारको धारले काटिनेछन्, र सबै जातिहरूका बीच बन्दी बनाएर लगिनेछन्; अनि अन्यजातिहरूका समय पूरा नहुँदासम्म यरूशलेम अन्यजातिहरूद्वारा कुल्चिइरहनेछ। लूका 21:24.

अन्यजातिहरूको समय सन् १७९८ मा पूरा भयो, जब दानियलको पुस्तकको मोहोर खोलियो।

“यरूशलेमको मन्दिरमा एउटा होचो पर्खालले बाहिरी आँगनलाई पवित्र भवनका अन्य सबै भागहरूबाट छुट्याएको थियो। यस पर्खालमा विभिन्न भाषाहरूमा लेखिएका अभिलेखहरू थिए, जसमा यहूदीहरू बाहेक अरू कसैलाई पनि यस सीमारेखाभन्दा अगाडि जान अनुमति छैन भनेर उल्लेख गरिएको थियो। यदि कुनै

अन्यजातिले भित्री घेराभित्र प्रवेश गर्ने दुस्साहस गरेको भए, उसले मन्दिरलाई अशुद्ध तुल्याएको ठहरिने थियो, र त्यसको दण्ड उसले आफ्नो प्राणद्वारा तिर्नुपर्थ्यो। तर मन्दिर र त्यसका सेवाविधिका प्रारम्भकर्ता येशूले मानवीय सहानुभूतिको बन्धनद्वारा अन्यजातिहरूलाई आफूकहाँ तान्नुभयो, जबकि उहाँको ईश्वरीय अनुग्रहले तिनीहरूकहाँ त्यही मुक्ति ल्यायो, जसलाई यहूदीहरूले अस्वीकार गरेका थिए।” *The Desire of Ages*, 194.

डिसेम्बर 31, 2023 ले जुलाई 18, 2020 को भएको निराशाबाट सुरु भएका तीन वर्ष र आधा भविष्यवाणीका दिनहरूलाई समाप्त गर्‍यो। ती तीन वर्ष र आधाले त्यसपछि एउटा भविष्यवाणी सन्देशको मुहर खोल्ने थियो भन्ने कुरालाई चिन्हित गर्दछ, र अन्यजातिहरूका समयहरू पूरा भए, र मन्दिर तथा त्यसमा आराधना गर्नेहरूलाई नाप्रे कार्यबाट हटियो। आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, जुन पिन्तेकुस्तीय ऋतुमा पिन्तेकुस्तको दिन थियो, न्याय अन्यजातिहरूतर्फ सँछ। जब हामी एक लाख चवालीस हजारको मन्दिरलाई नाप्दा अन्यजातिहरूका समयहरूलाई छोड्छौं, तब हामी पाउँछौं कि डिसेम्बर 31, 2023 देखि आइतबारको व्यवस्थासम्म नै मन्दिर हो।

मन्दिरको साक्षी यही हो कि यो दुई चरणमा उठाइन्छ; पहिले जग बसालिन्छ, त्यसपछि जब अस्वीकार गरिएको जगको ढुङ्गा अद्भुत रीतीले कुनाको शिरढुङ्गा बन्छ, तब मन्दिर समाप्त भएको ठहरिन्छ। पहिलो आज्ञाको इतिहासमा प्राचीन इस्राएल बाबेलबाट निस्कँदा जग बसालिएको थियो, र तेस्रो आज्ञाभन्दा पहिले तर दोस्रो आज्ञाको इतिहासमा मन्दिर समाप्त भएको थियो। जगसम्बन्धी परीक्षा 2024 मा भयो, र हामी अहिले मन्दिरको परीक्षामा छौं। त्यो मन्दिरको परीक्षा तेस्रो तथा लिट्मस परीक्षामा अन्त्य हुन्छ, र मन्दिरको परीक्षाले परमेश्वरका जनहरूलाई मन्दिर नाप्नुपर्ने माग गर्दछ।

लेवीयव्यवस्था तेइसको मन्दिर ३१ डिसेम्बर, २०२३ देखि सन्डे कानुनसम्म उठाइन्छ, र त्यस भविष्यवाणीगत इतिहासभित्र कुनै भविष्यवाणी अनमुद्रित हुँदा सधैं हुने तीन परीक्षाहरू प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। ती तीनमध्ये अन्तिम लिट्मस परीक्षा हो, जसको प्रतिनिधित्व एक्सेटर क्याम्प-सभा द्वारा गरिएको थियो। त्यस सभामा तपाईंले या त त्यस पालभित्रका सभाहरूमा उपस्थिति जनाउनुभयो, जहाँ एल्डर स्नोले आफ्नो साँचो मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश दुई पटक प्रस्तुत गर्नुभयो, अथवा तपाईंले वाटरटाउनको पालमा भएका भावनात्मक र असन्तुलित सभाहरूमा उपस्थिति जनाउनुभयो। जब ती सभाहरू समाप्त भए, साँचो मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश ज्वारभाटाको छालझैँ फैलियो। एक्सेटर लिट्मस परीक्षा थियो, र लिट्मस परीक्षाले छाप लगाइने कार्यको प्रतिनिधित्व गर्दछ।

एक्सेटर शिविर-सभा मसीहको यरूशलेममा विजयी प्रवेशको प्रतीकरूप थियो, र येशूले चढ्नुभएको गधालाई लाजरसले अगुवाइ गर्‍यो। लाजरसको मृत्यु १८ जुलाई २०२० को निराशा थियो, तर ऊ मसीहको सर्वोच्च चमत्कार र उहाँको दिव्यताको “छाप” पनि थियो।

“यदि ख्रीष्ट बिरामीको कोठामा हुनुहुन्थ्यो भने, लाजरस मर्ने थिएनन्; किनकि शैतानलाई तिनमाथि कुनै अधिकार हुने थिएन। जीवन-दाताको उपस्थितिमा मृत्युले लाजरसतर्फ आफ्नो बाण लक्षित गर्न सक्दैनथ्यो। यसकारण ख्रीष्ट टाढै रहनुभयो। उहाँले शत्रुलाई आफ्नो शक्ति प्रयोग गर्न दिनुभयो, ताकि उहाँले त्यसलाई परास्त शत्रुको रूपमा पछि धकेल्न सक्न्। उहाँले लाजरसलाई मृत्युको अधीनताभित्र पर्न दिनुभयो; र दुःखित दिदीबहिनीहरूले आफ्ना भाइलाई चिहानमा राखिएको देखे। ख्रीष्टलाई थाहा थियो कि जब उनीहरूले आफ्ना भाइको मृत अनुहारतर्फ हेर्ने, तब आफ्नो उद्धारकर्तामाथिको उनीहरूको विश्वास कठोर रूपमा परीक्षित हुनेथियो। तर उहाँलाई यो पनि थाहा थियो कि उनीहरू अहिले जुन संघर्षबाट गुजरिरहेका थिए, त्यसकै कारण उनीहरूको विश्वास अझ धेरै महान् सामर्थ्यसहित उजागर हुनेछ। उनीहरूले भोगेका शोकका हरेक पीडामा उहाँ सहभागी हुनुभयो। उहाँले ढिला गर्नुभएको कारण उहाँले उनीहरूलाई कम प्रेम गर्नुभएको थिएन; तर उहाँलाई थाहा थियो कि उनीहरूका निम्ति, लाजरसका निम्ति, आफ्नै निम्ति, र आफ्ना चेलाहरूका निम्ति, एक विजय प्राप्त गरिनु थियो।”

“‘तिमीहरूकै खातिर,’ ‘ताकि तिमीहरूले विश्वास गर।’ परमेश्वरको मार्गदर्शक हातलाई स्पर्श गर्न हात फैलाइरहेका सबैका लागि, अत्यन्त निरुत्साहको क्षण नै त्यो समय हो जब दैवी सहायता सबैभन्दा नजिक हुन्छ।

तिनीहरूले आफ्नो मार्गको सबैभन्दा अन्धकारमय भागतिर फर्केर कृतज्ञतासाथ हेर्नेछन्। 'प्रभु जान्नुहुन्छ कि भक्तजनहरूलाई कसरी उद्धार गर्ने,' २ पत्रुस २:१। प्रत्येक परीक्षा र प्रत्येक सङ्कटबाट उहाँले तिनीहरूलाई अझ दृढ विश्वास र अझ समृद्ध अनुभवसहित बाहिर ल्याउनुहुनेछ।"

"लाजरसकहाँ आउन ढिला गर्नुमा, ख्रीष्टको उद्देश्य उहाँलाई ग्रहण नगरेकाहरू तर्फ दयाको थियो। उहाँ केही समय परखनुभयो, ताकि लाजरसलाई मृत्युबाट उठाएर उहाँले आफ्ना हठी, अविश्वासी मानिसहरूलाई उहाँ सौँच्चै नै 'पुनरुत्थान र जीवन' हुनुहुन्छ भन्ने अर्को प्रमाण दिन सकून्। उहाँ इस्राएलको घरानाका ती गरीब, भौँतारिएका भेडाहरू—ती मानिसहरू—प्रतिको सबै आशा त्याग्न इच्छुक हुनुहुन्नथ्यो। तिनीहरूको अपश्चात्तापका कारण उहाँको हृदय विदीर्ण भइरहेको थियो। आफ्नो दयामा उहाँले तिनीहरूलाई उहाँ पुनर्स्थापक हुनुहुन्छ, र जीवन तथा अमरताको ज्योति प्रकट गराउन सक्ने एकमात्र व्यक्ति उहाँ नै हुनुहुन्छ भन्ने अर्को प्रमाण दिने अभिप्राय गर्नुभयो। यो त्यस्तो प्रमाण हुनुपर्ने थियो, जसलाई पूजाहारीहरूले गलत अर्थ लगाउन नसकून्। बेथानियातर्फ जानमा उहाँको ढिलाइको कारण यही थियो। यो सर्वोच्च चमत्कार, अर्थात् लाजरसलाई जीवित पार्नु, उहाँको काममाथि तथा उहाँको दिव्यतासम्बन्धी दाबीमाथि परमेश्वरको छाप लगाउने थियो।" The Desire of Ages, 528, 529.

विजयमय प्रवेश ख्रीष्टले चढनका लागि एउटा गधी फुकालेर आरम्भ भयो।

जब तिनीहरू यरूशलेमतिर नजिक आइपुगे, र जैतूनको डाँडातिर रहेको बेथफगेमा पुगे, तब येशूले दुई जना चेलाहरूलाई यसो भन्दै पठाउनुभयो, "तिमीहरूका सामुन्नेको गाउँमा जाओ, र तुरुन्तै त्यहाँ एउटा गधी बाँधिएको, र त्यससँगै त्यसको बच्चा भेट्नुहुनेछ; तिनीहरूलाई फुकाएर मेरोमा ल्याओ। अनि यदि कसैले तिमीहरूलाई केही भन्यो भने, यसो भन, 'प्रभुलाई तिनीहरूको आवश्यकता छ'; अनि उसले तुरुन्तै तिनीहरूलाई पठाइदिनेछ।" यी सबै यस कारण भए कि अगमवक्ताद्वारा भनिएको वचन पूरा होस्, जसले यसो भन्छ: "सियोनकी छोरीलाई भन, हेर, तिम्रो राजा तिमीकहाँ आउँदै हुनुहुन्छ, नम्र भई, गधीमाथि, अर्थात् जुवामा लगाइने जनावरको बच्चा, एउटा कोल्टामाथि आरूढ भएर।" तब चेलाहरू गए, र येशूले तिनीहरूलाई आज्ञा गर्नुभएअनुसार गरे। मत्ती 21:1-6।

मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश पहिलो निराशाको समयमा आइपुगेको दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशसँग एकीकृत भयो। ख्रीष्टको समयमा त्यो निराशा लाजरसको मृत्यु थियो, र मिलेराइटहरूका लागि त्यो १८४३ को असफल भविष्यवाणी थियो, जुन १९ अप्रिल, १८४४ मा आइपुग्यो। ती दुवै निराशाहरूले १८ जुलाई, २०२० लाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

लेवीव्यवस्था तेइसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको पेन्टेकोस्टको मौसममा, लिटमस परीक्षण तुरहीहरूको पर्व, ख्रीष्टको स्वर्गारोहण, र प्रायश्चित्तको दिनका त्रि-आयामी मार्गचिह्नद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। ती तीन चरणहरूले जग र मन्दिरका पहिलो दुई परीक्षणहरूको सम्बन्धमा लिटमस परीक्षणलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। ती तीन चरणहरू पेन्टेकोस्टको आइतबारको व्यवस्था आउनुभन्दा पाँच दिन अघि पर्छन् र एक लाख चवालीस हजारलाई झण्डाचिह्नको रूपमा उच्च पारिने कुरालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। यदि तिनीहरूले लिटमस परीक्षण पार गरे भने, तिनीहरू उच्च पारिन्छन्; यदि पार गरेनन् भने, तिनीहरू मिलरको सपनाका झ्यालहरूबाट उडाइन्छन्।

छाप लगाइने कार्यको तेस्रो चरण प्रायश्चित्तको दिन हो, र यसले पापको मेटाइने कार्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। दोस्रो चरण मलाकीको लेवीहरूको भेटी उचालिनु हो, र पहिलो चरण तुरहीहरूको सन्देश हो। सन् 1844 देखि मानवजाति सातौँ तुरहीको ध्वनि बजाइने इतिहासमा जीवित रहँदै आएको छ। सातौँ तुरहीको बाह्य सन्देश इस्लामको तेस्रो हायको सन्देश हो, र सातौँ तुरहीको आन्तरिक सन्देश ख्रीष्टले आफ्नो दिव्यतालाई एक लाख चवालीस हजारको मानवतासँग एकीकृत गर्ने उहाँको कार्य हो।

हामी अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

अगमवक्ताहरूका लेखनहरूमा यस्ता दृश्यहरू चित्रित गरिएका छन्, जो यद्यपि अत्यन्त प्राचीन छन्, तैपनि हामीसमक्ष नयाँ प्रकाशनहरूको ताजापन र सामर्थ्यसहित प्रकट हुन्छन्। विश्वासद्वारा हामी बुझ्छौं कि विगत

युगहरूमा परमेश्वरले आफ्ना जनहरूसँग गर्नुभएका व्यवहारका यी अभिलेखहरू यस उद्देश्यले सुरक्षित राखिएका हुन्, ताकि वर्तमानकालीन अनुभवहरूद्वारा परमेश्वरले हामीलाई सिकाउन चाहनुभएको पाठहरू हामीले पहिचान गर्न सकौं।

हामी, ख्रीष्टको दोस्रो आगमनभन्दा ठीक अधिको समयजत्तिकै महत्त्वपूर्ण अवधिमा जीवित रहेकाले, ख्रीष्टको पहिलो आगमनको समयमा जीवित यहूदीहरूले गरेजस्तै प्रकारका गल्तीहरू गर्नबाट जोगिन विशेष सावधान हुनुपर्छ।

“यहूदी अगुवाहरूले जसरी क्रमशः उपासनाको एउटा औपचारिक प्रणाली निर्माण गरे, जसमा अनावश्यक विषयहरूको महत्त्व अत्यन्तै बढाइयो, त्यसरी नै आज केही मानिसहरू यस पुस्तामा लागू हुने महत्त्वपूर्ण सत्यहरूबाट दृष्टि हराउने, र नयाँ, अनौठा, मोहक कुराहरूको खोजी गर्ने जोखिममा छन्। ”

“उच्च सिद्धान्तहरूको संरक्षण र पालनपोषण गर्न आवश्यक छ। कल्पनाप्रधान विचारहरूको खोजी गर्ने र तिनको पक्षसमर्थन गर्नेहरूलाई, अरूलाई सिकाउन अघि बढ्नुअघि, सत्य के हो भन्ने कुरा सिकाइनुपर्छ। मानिसले बनाएका सिद्धान्तहरू र अनुमानहरूलाई सत्यको रूपमा खोजिनु हुँदैन। ”

धेरै जना सिद्धान्तप्रति इस्पातझैं अटल र सत्यनिष्ठ छन्, र तिनीहरूलाई सहायता र आशिष् प्रदान गरिनेछ; किनकि तिनीहरू बरन्डा र वेदीको बीचमा रोइरहेका छन् र यसो भनिरहेका छन्, ‘हे परमप्रभु, तपाईंका जनलाई जोगाइदिनुहोस्, र तपाईंको उत्तराधिकारलाई निन्दाको पात्र हुन नदिनुहोस्।’ हामीले तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशका आधारभूत सिद्धान्तहरूलाई स्पष्ट र विशिष्ट रूपमा प्रकट हुन दिनुपर्छ। हाम्रो विश्वासका महान् स्तम्भहरूले तिनीहरूमाथि राखिन सक्ने सारा भार धानिरहनेछन्।

“भ्रम, दिवास्वप्न र कल्पनाको यस युगमा, हामीले ख्रीष्टको शिक्षाका प्रारम्भिक सिद्धान्तहरू सिक्न आवश्यक छ। प्रेरितसँगै यसो भन्न सक्ने हुन हामी प्रयत्न गरौं, ‘जब हामीले तिमीहरूलाई हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको शक्ति र आगमन प्रकट गरायौं, तब हामी चलाखीपूर्वक रचिएका दन्त्यकथाहरूका पछि लागेका थिएनौं।’ परमप्रभुले हामीलाई उच्च र उदात्त सिद्धान्तहरू अनुसरण गर्न आह्वान गर्नुहुन्छ।”

“सत्य, वर्तमान सत्य, परमेश्वरको वचनले जसरी त्यसलाई चित्रित गर्दछ, त्यही सबै हो। प्रभु चाहनुहुन्छ कि उहाँका जनहरूले आफूलाई सबै प्रकारका अनावश्यक अतिरेकहरूबाट, रहस्यवादतर्फ लैजाने हरेक कुराबाट जोगाएर राखून्। जो कल्पनाप्रधान, काल्पनिक सिद्धान्तहरूमा लिप्त हुन प्रलोभित हुन्छन्, तिनीहरूले स्वर्गीय सत्यका खानीहरूमा आफ्नो धुरा गहिरोसम्म डुबाऊन्, र ग्रहणकर्तालाई अनन्त जीवन प्रदान गर्ने खजाना सुरक्षित पारून्। वचनमा अति मूल्यवान् सत्यहरू विद्यमान छन्। यी ती व्यक्तिहरूले पाउनेछन्, जसले earnestताका साथ अध्ययन गर्छन्; किनकि स्वर्गदूतहरूले त्यस खोजीलाई मार्गदर्शन गर्नेछन्।”

“पृथ्वीमा अहिले जीवित रहेकाहरूलाई सङ्केत गर्दै पावलले घोषणा गरे: ‘समय आउनेछ, जब तिनीहरूले स्वस्थ शिक्षालाई सहन गर्नेछैनन्; तर आफ्नै अभिलाषाअनुसार, कान खुजली लागेझैं भएकाले, तिनीहरूले आफ्ना लागि शिक्षकहरू थुपार्नेछन्; र तिनीहरूले सत्यबाट आफ्ना कान फर्काउनेछन्, अनि दन्त्यकथातिर मोडिनेछन्।”

जब पावलले तिनीहरूबारे अगमवाणी गर्दै, जसले खरो सिद्धान्त सहन गर्नेछैनन्, यो आज्ञा दिए, त्यो कति गम्भीर, कति आत्मालाई उद्वेलित पार्ने खालको छ: ‘यसकारण म तिमीलाई परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टको सामु, जसले आफ्नो प्रकट हुने समयमा र आफ्नो राज्यमा जीवितहरू र मृतकहरूको न्याय गर्नुहुनेछ, यो आज्ञा दिन्छु: वचन प्रचार गर; अनुकूल समयमा र प्रतिकूल समयमा तत्पर रह; सबै धैर्य र शिक्षासहित दोष देखाऊ, हप्काऊ, र प्रोत्साहन देऊ।’

“परमेश्वरसँग संगति गर्नेहरू धर्मको सूर्यको ज्योतिमा हिँड्छन्। तिनीहरूले परमेश्वरको सामुने आफ्नो चालचलन बिगारेर आफ्ना उद्धारकर्तालाई अनादर गर्दैनन्। स्वर्गीय ज्योति तिनीहरूमाथि चम्कन्छ। जब तिनीहरू यस पृथ्वीको इतिहासको समाप्तितिर नजिकिँदै जान्छन्, तब ख्रीष्टको, र उहाँसँग सम्बन्धित भविष्यवाणीहरूको, तिनीहरूको ज्ञान अत्यन्त वृद्धि हुन्छ। परमेश्वरको दृष्टिमा तिनीहरू अनन्त मूल्यका छन्; किनकि तिनीहरू उहाँका

पुत्रसँग एकतामा छन्। तिनीहरूका लागि परमेश्वरको वचन असाधारण रूपमा सुन्दर र रमणीय हुन्छ। तिनीहरूले यसको महत्त्व देख्छन्। सत्य तिनीहरूका निम्ति उद्घाटित हुन्छ। अवतारसम्बन्धी सिद्धान्त कोमल आभाले आलोकित हुन्छ। तिनीहरूले देख्छन् कि पवित्रशास्त्र नै त्यो कुञ्जी हो जसले सबै रहस्यहरू खोल्छ र सबै कठिनाइहरू समाधान गर्छ। ज्योति ग्रहण गर्न र ज्योतिमा हिँड्न अनिच्छुक रहेकाहरू भक्ति-परायणताको रहस्य बुझ्न असमर्थ हुनेछन्, तर क्रूस उठाएर येशूको पछि लाग्न हिचकिचाएका नभएकाहरूले परमेश्वरको ज्योतिमा ज्योति देख्नेछन्।” The Southern Watchman, April 4, 1905.